Časopis urbanovské základní školy

Školní bublina

Duben 2018

Úvodní slovo

Milí čtenáři,

dostává se Vám do rukou Školní bublina, nový časopis Základní školy v Urbanově. Autorem názvu časopisu je páťák Karel Hirš. Naše první (a snad ne poslední) číslo obsahuje nejrůznější články o dění v naší škole.

V anketě si přečtete, jak se tu dětem a ostatním zaměstnancům líbí, v dalších článcích potom, jaké bylo nocování s knížkou a co chystáme v jídelně.
V rozhovoru se dozvíte něco o životě paní učitelky Leitkepové. Nechybí soutěž, kvíz, komiks a pár vtipů pro zasmání.

V závorce pod jednotlivými články máte vždy zkratku toho, kdo pro vás tento text připravil. Seznam zkratek naleznete na poslední stránce bubliny.

Milí čtenáři, přejeme Vám, aby se Vám naše první bublina líbila a abychom se společně těšili na další číslo.

Martina Stallerová a Marta Veselá Jirousová

Anketa

Jak se vám líbí na naší škole? Chtěli byste tu něco změnit?

Adam
Mně se škola líbí, ale chtěl bych dloužejší přestávky.

Anežka
Mně se ve škole líbí. Ve škole bych chtěla změnit, že bysme se tady neučili. To by tady pak bylo dobrý. Jenom bysme si tu hráli. Občas by kratičká školní hodina byla. A aby byli paní učitelky a páni učitelé hodnější.

Klárka
Mně se tady líbí, ale chtěla bych víc volna.

Jáchym
Mně se tady líbí. A chtěl bych dloužejší přestávky.

Vojta
Líbí se mi tu hodně moc. Chtěl bych změnit, aby přestávky byly delší.

Kryštof
Chtěl bych tu mít stínovou hru. Také víc hraček. Chtěl bych si ve škole pouštět pohádky. Přál bych si, aby tu víc byla paní učitelka Leitkepová.

Lucka
Ve škole se mi nejvíc líbí, že tu mám kamarády. Jinak bych se s nimi nemohla setkat. Změnit bych nechtěla nic.

Ondra
Jak se to vezme, tak středně. Chtěl bych, abysme byli déle na počítačích. Chtěl bych tu víc deskových her. Zdá se mi, že jich je tu málo.

Víťa
Na naší škole se mi líbí. Ale dneska se mi tu nelíbí.

Zdenička
Ve škole se mi líbí a nechci nic změnit.

Tereza
Ve škole se mi líbí. Chtěla bych častěji hrát Matematického krále. Přál bych si, aby tu víc byla paní učitelka Leitkepová.

Matěj
Líbí se mi tu tak středně. Chtěl bych dělat víc soutěží ve vyučování a v družině. Víc tvůrčího psaní.

Martin
Mně se ve škole líbí a nechtěl bych nic změnit. Chtěl bych víc her v matematice a trávit víc času na počítačích. Přál bych si víc matematiky.

Vašek
Mně se ve škole líbí. Chtěl bych, aby tady byla častěji paní učitelka Leitkepová.

Dominik
Mně se líbí docela škola a nic bych nechtěl změnit. Teda vlastně chtěl bych víc volna a víc tvůrčího psaní. Víc matematiky a méně vlastivědy a geometrie. Chtěl bych komiks Barta Simpsona do knihovny a čarodějnické speciály Simpsonů.

Saša
Ve škole se mi nelíbí, protože je tu hrozně moc učení. Nebaví mě čeština, protože jsme v ní napřed.

Martina
Ve škole se mi líbí hodně. Chtěla bych delší přestávky.

Bořek
Ve škole se mi nelíbí, protože je tady učení. Nevím, co bych chtěl změnit. Už vím – aby tady nebyli učitelé.

Karel
Naši třídu bych chtěl změnit – vymalovat, novou výzdobu. Taky aby mě Bořek nelechtal. Přál bych si nové knížky do knihovny, např. Star Wars.

Marta Veselá Jirousová
Na naší škole se mi moc líbí. Je tu legrace a dobré klima. Líbí se mi naše heslo „Škola pro všechny“, to je pro mě výzvou, abych se naučila větší toleranci a pochopení.

Líbí se mi, že naše škola pořádá různé výlety, besedy a akce, taky se mi líbí, že můžeme díky vstřícnému vedení školy vydávat časopis, dělat tvůrčí psaní a malovat v jídelně.

Někdy mi vadí, že se některé hodiny natahují na úkor jiných. Klidně bych tu zavedla klasické zvonění. Taky mi vadí, že některé děti nerespektují názor a svobodu druhých dětí. Vadí mi, když někdo uráží spolužáka tím, že se naváží do jeho rodiny.

Hana Kubelková
Ve škole se mi líbí a přála bych si, aby všem dětem ve škole chutnalo, aby nenechávaly zbytky, aby jídlo pochválily a aby naše děti uměly zdravit.

Eliška Leitkepová

Na naší škole se mi líbí, mám moc ráda jak žáky, tak své kolegy. Jsme k sobě upřímní a tolerantní. U žáků navzájem to bohužel někdy úplně neplatí, proto bych si přála, aby se o vztahy mezi nimi více pečovalo, aby si uvědomili, že na světě žijeme všichni spolu a že je potřeba respektovat potřeby a přání druhých.

Dále bych chtěla vyzdvihnout práci paní asistentky Marty Veselé Jirousové. Věřím, že i mí kolegové jsou za ni vděční tak jako já. Je pro nás obrovskou pomocí i podporou. Je velmi nápaditá a zapálená do práce. Mohu připomenout mimo jiné obnovu školní knihovničky, zprostředkování besed se známými osobnostmi či pomoc při vydávání školního časopisu. Patří jí za to velký dík!

Martina Kotrbová

Chtěla bych víc využít a zkrášlit kabinet. Není to pro mě útulný prostor. Těším se na nové nástěnky dole na chodbě.

Vadí mi, že děti nepečují o své věci a o třídu. Jako kdyby to nic nebylo. Berou některé věci jako samozřejmost.

Dělá mi radost, že je tu tolik upřímných lidí; jak dospělých, tak dětí. Že máme mezi sebou důvěru.

Hynek Vohoska

Líbí se mi tady, jinak bych tady už nebyl. Líbí se mi, že je nás tady „málo“, že děti jsou tu společně a že spolu kamarádí. Mám dobré kolegyně.

Přál bych si lepší záchody, máme na to připravenou dokumentaci a čekáme, až „vyjede“ nějaký projekt, ze kterého bychom je mohli financovat.

Rád bych taky vylepšil kabinet.

(vch, mvj)

„Haló, volám ohledně toho hlídacího psa, co jsme od vás koupili. Můžete nám poradit, jak to máme zařídit, aby nás pustil domů?“

Nocování s knížkou

Tato tradiční akce se letos konala 27. března. Den začal jako každý jiný, ale s tím rozdílem, že jsme si do školy rovnou vzali spacák a další nezbytnosti na noc. Vyučování uteklo a my se s radostí rozběhli domů. Všichni si doma připravili povídání o své oblíbené knížce.

Večer jsme se všichni sešli před školou, vybalili spacáky a začali mluvit o našich oblíbených knihách. Knih bylo mnoho, takže jsme si s přestávkami četli a povídali až do půl jedenácté.

Jak už bývá zvykem, nikdo minimálně do půlnoci neusne. Noc byla dlouhá, ale musím uznat, že s příběhem od pana Kadlece se usínalo mnohem líp. Četl nám z knihy od spisovatele a dobrodruha Otokara Batličky.

Ráno jsme se probudili a začalo hrůzostrašné balení spacáků. Potom jsme se vydali na snídani, kterou nám připravila paní Kubelková. Snídaně byla moc dobrá.

Následovalo čtení knih, které se minulý večer nestihly. Poté jsme se vydali na krátkou procházku do věže kostela. Na tu nás ochotně zavedl pan Nosek. Byl tam vidět i zvon z 13. století a z věže byl překrásný výhled.

Po návratu do školy byly na programu dvě tvůrčí dílny. První vedla paní učitelka Kotrbová; holky na ní malovaly vajíčka. Druhou vedl pan Kadlec, ten zábavnou formou učil kluky plést pomlázky. Všechny výrobky jsme si mohli odnést domů. Celá akce se jako vždy velice vydařila a mladší ročníky se mohou těšit na příští rok. Pro páťáky to bylo letos naposledy.

(kh, vch, mvj)

Rozhovor s paní učitelkou Eliškou Leitkepovou

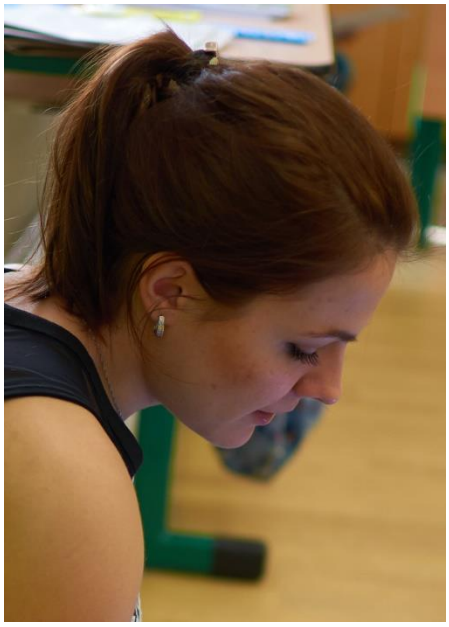

Kde všude ve světě už jste byla?

Pokud pomineme sousední státy, tak jsem byla v Turecku, Bulharsku, Velká Británii, Francii, Tunisku, Itálii a Chorvatsku.

Kde se Vám nejvíce líbilo?

Ve Francii.

Kam se ještě chcete podívat?

Chtěla bych se podívat do takových zemí, kde bych mohla vidět různé přírodní úkazy. Taky bych se ráda podívala do severských států. Tam mě lákají hlavně fjordy.

Co studujete?

Dokončuji Učitelství pro 1. stupeň ZŠ na Jihočeské univerzitě a Hru na varhany na Konzervatoři v Českých Budějovicích.

Proč jste se stala učitelkou?

Vlastně ani nevím. Přišlo to tak nějak samo. Na gymplu jsem neměla vyloženě oblíbené předměty, kterým bych se chtěla dále věnovat, proto jsem se rozhodla i pro vysokou školu s širokým zaměřením – na oboru 1. stupeň se totiž studuje opravdu vše. Zároveň jsem se hlásila na konzervatoř a chtěla jsem svá studia kombinovat nějak smysluplně. Netajím se ani tím, že jsem studijní obor zvolila takový, abych se zde v tomto kraji na vesnici uživila, neboť se mi tu líbí a chci tu zůstat. Věřím, že tohoto rozhodnutí nikdy nebudu litovat.

Jaký máte názor na naši školu?

O tom jsem nepřemýšlela. Myslím, že společné vzdělávání žáků má mnoho pozitiv, jsem nesmírně ráda, že obec Urbanov udržuje tuto školu a že tu spolu máme všichni tak krásné vztahy.

Jak se jmenuje Váš manžel?

Michal Leitkep.

Jaké máte životní sny?

Přála bych si spokojenou a zdravou rodinu a práci, která bude bavit mě i moje žáky.

Jaký předmět ve škole vás nejvíc baví?

Baví mě všechno, co učím; stejně jako žáky 😊. Kdybych měla vybrat jeden, tak angličtinu… Tu budu učit snad příští rok.

Jaké máte koníčky?

Hudbu, hru na varhany, hru na klavír, zpěv, procházky se psem, sport, hlavně tenis, stolní tenis. Jako divák mám ráda fotbal a hokej. Ráda si přečtu zajímavou knihu, ale teď na VŠ čtu spíše literaturu odbornou.

Jaká je vaše oblíbená knížka?

Raději sáhnu po dětské literatuře, bývá v ní ukryto plno symbolů. Vybírám tedy Malého prince, Alenku v říši divů a Letopisy Narnie.

(ms, sch, mvj)

Dva koně se v klidu pasou, když kolem nich proběhne zebra. Jeden z nich to komentuje: „Hele, Karel zase utekl z vězení!“

Soutěž

Kdo uhádne, kolik je útržků v toaletním papíru, získá od nás malou pozornost. Lístečky se svými tipy vkládejte do krabice na školní chodbě. Výsledky budou vyhlášeny v příštím čísle bubliny.

(bp)

Najdi deset rozdílů

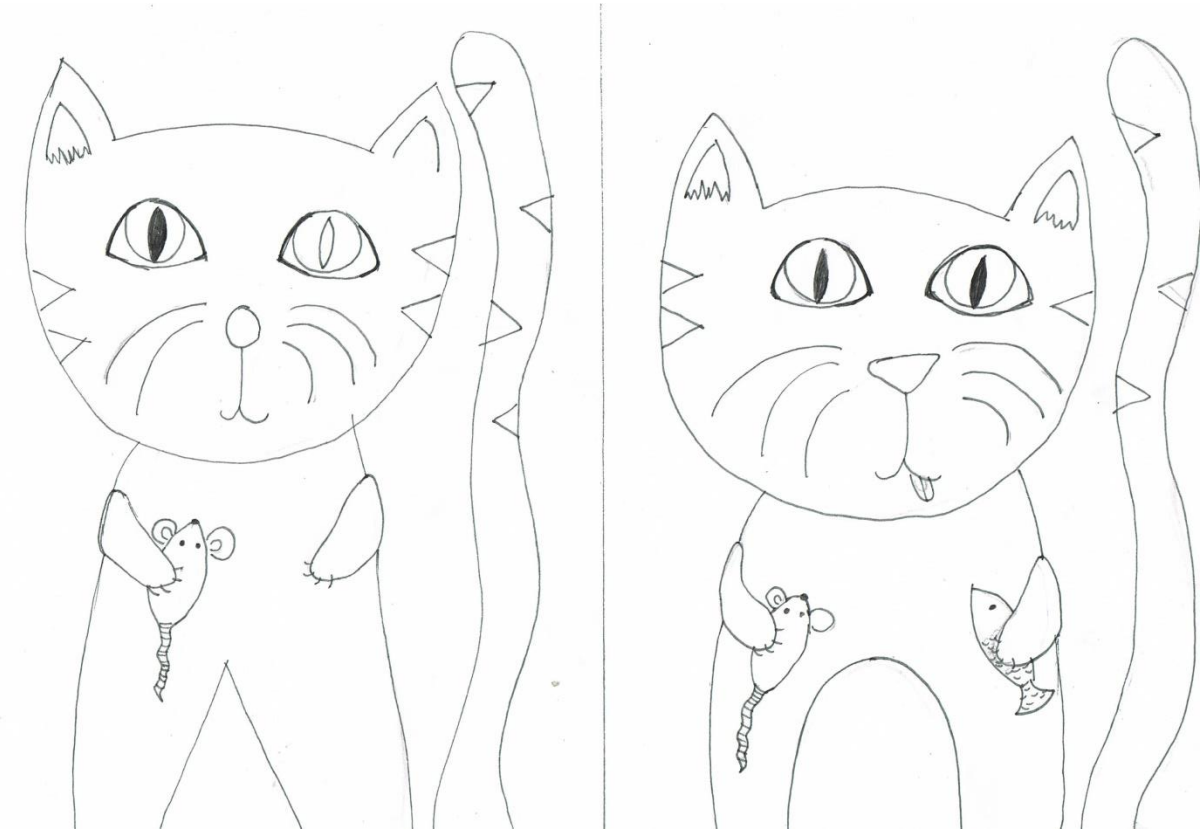

Malování jídelny

Paní Kubelková nám vnukla nápad. Jídelna by si zasloužila nějaký veselý obraz přímo na stěně. Rozhodli jsme se tedy, že jídelnu v hodinách výtvarné výchovy vymalujeme. Skončila matematika a my jsme se pustili do kreslení. Začali jsme pracovat na návrhu. Každý udělal minimálně jeden. Na návrzích se objevil maják, moře, louka, dostal se tam i Enderman a Darth Vader.
Když byly všechny obrázky hotové, spustili jsme tajné hlasování. Každý měl dva hlasy. Hlasovali všichni včetně učitelů. Hlasovala i paní Kubelková. Všechny návrhy byly pěkné, ale pouze jeden vyhrál. Zvítězil zdravý rozum a vyhrál obrázek majáku na pobřeží. Vítězkou se stala Martina Stallerová. Některé návrhy si můžete prohlédnout na obrázcích.
Teď už zbývá jen zdárně převést malbu na stěnu.

Martina Stallerová – vítězný návrh

Martina Stallerová

Saša Chalačeva

Saša Chalačeva

Václav Chalačev

Karel Hirš

Bořek Poukar

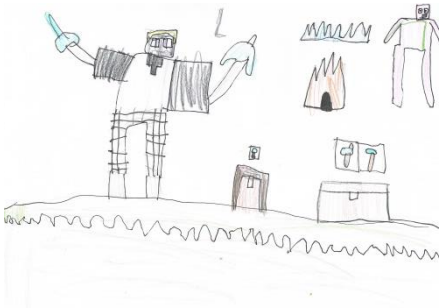

Dominik Šindelář

(kh, bp, mvj)

Jde venku pán a vede na provaze vola. A soused se zeptá: „Prosím tě, kam s tím volem jdeš?“ A on odpoví: „No vedu ho na louku.“ A soused: „Ale já jsem se neptal tebe.“

Kvíz

Jak se jmenuje školní časopis?

a) Škola
b) Školní bublina
c) Školákov

Jaká třída dělala tento časopis?

a) 4. a 5. třída
b) 2. a 3. třída
c) 1. a 2. třída

Kdo je šéfredaktorem tohoto časopisu?

a) Dominik Šindelář
b) Bořek Poukar
c) Martina Stallerová

Kdo je zástupce šéfredaktora?

a) Karel Hirš
b) Václav Chalačev
c) nikdo

Jaké popisné číslo má naše škola?

a) 29
b) 15
c) 26

Kdo nám pomáhá s tímto časopisem?

a) paní učitelka Kotrbová
b) školní asistentka Marta Veselá Jirousová
c) nikdo

Výsledky kvízu najdete na poslední stránce časopisu. (dš, vch)

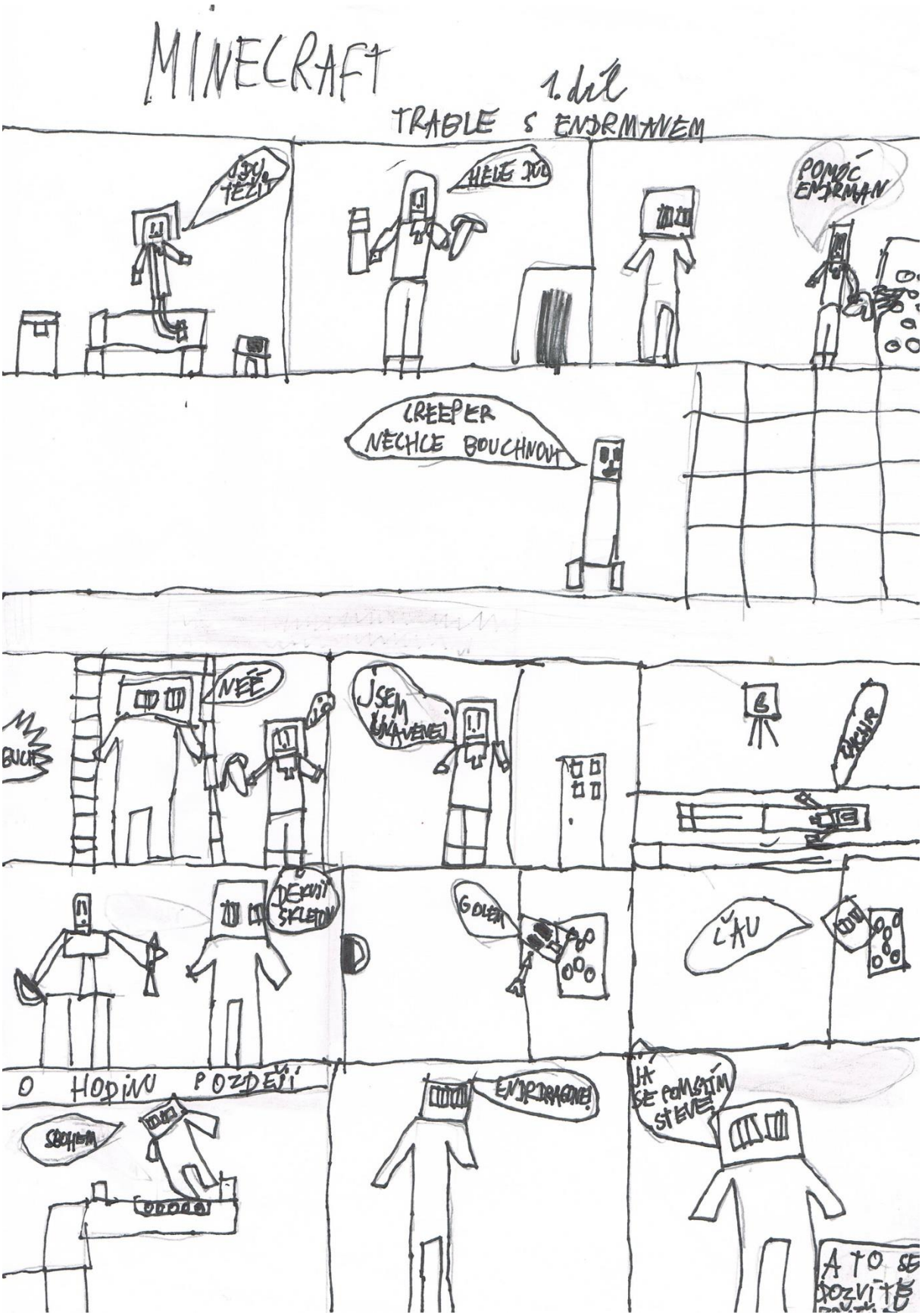

Autor komiksu je Dominik Šindelář

Pár vtipů na závěr

Mami, můžu si jít hrát ven na mistra Jana Husa?“ „Jasně, upaluj!“

Pepíček říká mamince: „Mami, dáš mi 2 koruny na lízátko?“ A maminka říká: „Pepíčku, vždyť už jsi velký kluk!“, a Pepíček říká: „Tak mi dej 20 korun na pivo.“

Žena říká manželovi: „Máme dvacáté páté výročí svatby, neoslavíme to, miláčku?“ „Nene, počkáme ještě pět let a pak oslavíme třicetiletou válku.“

Jde žížala navštívit svou sestru a ptá se jí: „Kde máš manžela?“ „Je s kámošema na rybách.“

„Maminko, až umřu, půjdu do nebe?“ ptá se malý mamut své matky.
„Bohužel, synu, myslím, že do muzea.“

„Pepíčku, řekni dvě zájmena!“

„Kdo? Já?

„Výborně, Pepíčku.“

Pepíček: Mohu být potrestán za něco, co jsem neudělal?

Paní učitelka: Ne v žádném případě.

Pepíček: To je dobře, protože jsem neudělal domácí úkol.

„Pepíčku, skloňuj slovo chléb.“

„Kdo, co – chléb.“

„S kým s čím? – se salámem.“

„Komu, čemu? – mně.“ (vch, mvj)

Redakce časopisu Školní bublina

Na časopisu se podílí 4. a 5. třída Základní školy Urbanov:

Šéfredaktorka: Martina Stallerová (ms)

Zástupce šéfredaktorky: Karel Hirš (kh)

Další redaktoři: Saša Chalačeva (sch)

Bořek Poukar (bp)

Václav Chalačev (vch)

Dominik Šindelář (dš)

Spolupracovnice: Marta Veselá Jirousová (mvj)

Výsledky kvízu: b, a, c, a, c, b,